

[Clara Munck.]

de. Vi gør det også, fordi vi synes, det er en fordel også for den højtærede socialminister, at loven formuleres sådan, at den er i overensstemmelse med den praksis, ministeriet allerede har gennemført.

Birthe Wetlesen: Jeg kan kun gentage, hvad jeg sagde ved anden behandling. Vi kan ikke stemme for en lov, der pålægger kommunerne en pligt til at få en husmoderafløsningsordning. Hvad, hvis det nu viser sig umuligt? Vi ved, at der er overordentlig stor mangel på kvinder til husligt arbejde. Skal kommunerne så tvangsudskrive kvinderne? Til beroligelse for den højtærede minister er jeg kun halvved, så vi vil altså undlade at stemme.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg beder da til, at jeg aldrig træffer det ærede medlem, når hun er rigtig vred.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem fru Ellen Poulsen, at jeg meget beklager, hvis de bemærkninger, jeg ved anden behandling på den fraværende socialministers vegne fremsatte, har vakt oro hos det ærede medlem. Det var afgjort ikke min hensigt. Jeg vil imidlertid gerne præcisere følgende. Det er jo klart, at når man bruger ordet „en ordning“ om det, der her tilstræbes, så angiver man dermed, at der skal være af en vis fasthed, og at der — og det nævnte det ærede medlem også selv under anden behandling — skal foreligge en egentlig aftale med en eller flere personer, der kan virke som husmoderafløserne. Loven stiller ikke bestemte krav til husmoderafløsernes kvalifikationer og kræver f. eks. ikke nogen bestemt uddannelse, og loven overlader det til kommunerne at administrere reglerne, således at afgørelser om den daglige administration ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Men netop derfor er det efter min mening rimeligt, at socialministeriet, til hvilket der jo skal indsendes indberetning, når en

husmoderafløserordning indføres i en kommune, har mulighed for at konstatere, at den ordning, der er indført, er forsvarlig over for de hjem, der skal modtage hjælpen, og kan begrunde, at staten dækker den betydelige andel af udgifterne, der er tale om, nemlig normalt syv tiendedele af lønnen. Jeg vil gerne føje til, at jeg ikke er i tvivl om, at socialministeriet, der skal modtage indberetningerne om de nye ordninger, vil have forståelse for vanskelighederne i de små kommuner, der nu skal til at indføre husmoderafløsning, og vil godkende enhver rimelig ordning.

Dernæst vil jeg gerne takke det ærede medlem fru Clara Munck, fordi hun overvandt sig selv til at stemme for forslaget. Jeg vil dog gerne have lov til at sige til det ærede medlem, at mig forekommer det, at det indgreb over for det kommunale selvstyre, som dette lovforslags ophøjelse til lov medfører, ikke er så voldsomt, når henses til, dels at det drejer sig om et meget vigtigt socialt område, dels til at staten yder et så betragteligt tilskud til ordningens realisation, som tilfældet er.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 145 stemmer; 6 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af tredje behandling af forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1963 til 31. marts 1964.

(Foregående del af tredje behandling findes i tidenden sp. 4703).

Lovforslaget som helhed sættes til forhandling.